

Prot.S.058.2020

A PIARISTA RENDNEK KEGYELEM ÉS BÉKESSÉG ATYÁNKTÓL, AZ ISTENTŐL

*„Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok,
nem szomjazik meg soha többé, mert a víz, amelyet én adok,
örök életre szökellő vízforrás lesz benne” (Jn 4,14).*

Kedves Rendtársak!

A világunkat sújtó járvány okozta válság közepette fogalmazom nektek leveletem, és mindezt nagybőjt harmadik vasárnapján teszem, melyen Isten ígéje Jézus és a samariai asszony párbeszédén keresztül érinti meg szívünket, hogy emlékeztessen bennünket az Élet forrására, az Élet teljességére.

Ezekben a nehéz időkben, amikor lehetetlen továbbvinnünk piarista küldetésünket (bezárt iskolák, kijárási korlátozások, bezárt templomok, ahol nincsen lehetőség együtt, személyesen ünnepelni hitünket, a szükséges otthontartózkodás, hogy elkerüljük a ránk és másokra leselkedő veszélyeket), fontosabb, mint bármikor, hogy tekintetünket arra az egyre irányítsuk, aki képes választ adni minden aggodalmunkra, és hogy újból Isten szava felé forduljunk, mely személyesen mindnyájunkat megszólít: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket” (Mt 11,28).

Talán ezekben a bizonytalan időkben fontosabb, mint valaha, hogy elmondjuk egymásnak, kik is vagyunk, és mire kaptunk meghívást: hogy *Isten eljövendő országa reményének és az emberek testvéri egységének szolgálói*¹ váljunk. Utolsó egyetemes káptalanunkon még nem tudhattuk, mi vár ránk, Konstitúciónk e szövegéhez azonban kínál pár gondolatot, melyet érdemes saját jelenlegi helyzetünkre vonatkoztatva is átgondolnunk: „Az, hogy »a remény szolgálói« vagyunk ezekben a válságos időkben, közel visz bennünket sok ember szívéhez, akik tele vannak szorongással, mert elveszítették életük értelmét, vagy a gazdasági válság sújtja őket. Főleg azért lehetünk a remény szolgálói, mert Krisztusnak vagyunk a követői, akiről azt írja Szent Pál: »az én reményem« (1Tim 1,1). Őbenne bízva szembenézünk a bennünket érő megpróbáltatásokkal. Halljuk az ő szavát, mely arra hív bennünket, hogy ne gyötörjük magunkat, ne meneküljünk el, és maradjunk szilárdak. Az éber és imádkozó piarista élet táplálja majd bennünk a reményt, amelyre szükségünk van ahhoz, hogy örömmel élhessük megszentelt életünket, és folytathassuk ezt a csodálatos küldetést, hogy tudniillik »a remény szolgálói« legyünk főleg azokon a helyeken, ahol sok ember – főleg fiatal – szenved kilátástalan élettől.”²

¹ Piarista Rend Konstitúciója, 25. pont.

² Piarista Rend 47. Egyetemes Káptalanja: *Jézus tanítványai és tanúi ma*, Piarista Füzetek 25., Piarista Rend Magyar Tartománya, Budapest, 2018, 49. oldal, 20. pont.

Arra buzdítalak mindnyájatokat, hogy gondolkodjatok el, hogyan lehetünk a *remény szolgálói* ezekben a mostani időkben. Annyi mindent tehetünk!

Először is imádkozhatunk az Úrhoz egyénileg és közösségben is azokért az emberekért, akik most szenvednek, és azért, hogy véget érjen ez a helyzet. A renden belül sokfelől érkeznek hozzám különféle javaslatok, hogy kiként tudnánk imádkozni a mostani helyzetben, és én nagyon örülök ennek: imalánc növendékházainkban, különleges liturgiák, szentségimádás stb. A hitről és az Istenbe vetett bizalomról tett tanúságunk nekünk és a velünk kapcsolatban álló személyeknek is segíthet.

Írjunk bátorító üzeneteket és éreztessük közelségünket azokkal, akik most nehéz helyzetben vannak. Nagyon sok idős emberről tudok, aki most aggódik, de nem csak ők, hanem azok is, akik gondozzák őket. Ha nem is látogathatjuk meg őket, annyiféleképpen kifejezhetjük testvéri közelségünket és szeretetünket.

Ahol még lehetőség van nevelői és pasztorális tevékenységet folytatni, fontos, hogy mindenkit – különösen is a diákokat – megtanítsunk a megfelelő viselkedésre és arra, hogy komolyan vegyék mások tiszteletét, az egyéni felelősséget és – mindenekelőtt – a hit erejét.

Életünkkel és hozzáállásunkkal azt közvetítjük, amire most leginkább szükség van: az Isten iránti bizalmat, örömet, felelősségérzetet és egy igazabb és emberibb világ melletti elköteleződést.

Mindnyájatokat személy szerint arra buzdítalak, hogy pontosan tartsátok be a világi és egyházi vezetés által kiszabott rendelkezéseket, és teljes körültekintéssel járjatok el életünk minden területén. Mindez bőséges javunkat fogja szolgálni.

Ahogy mindnyájan tudjátok, le kellett mondanunk a generálisi kongregáció által szervezett fontos programokat (generálisi kánoni vizitáció, rendi találkozók stb.), és ugyanígy kellett eljárnia minden tartománynak. Fogadjuk békével és alázattal ezeket a döntéseket, melyeknek bár nem örülünk, de elkerülhetetlenek voltak. Bízunk abban, hogy néhány héten belül visszatérhetünk rendes hétköznapjainkhoz. Imádkozunk is e szándékért!

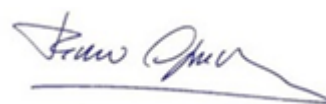
Bizzuk diákjainkat, családjaikat, munkatársainkat és egész rendünket Mária oltalmába!

Veracruz (Mexikó), 2020. március 15.

Testvéri üdvözzellet:

Francesc Mulet Sch. P.
rendi titkár

Pedro Aguado Sch. P.
rendfőnök